บันทึกการประชุม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๑

วันพุธ ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานกรรมการ ๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ๓. นายอภิชาต สุขัคคานนท์ รองประธานกรรมการ คนที่สอง ๔. นายอมร วาณิชวิวัฒน์ โฆษกกรรมการ ๕. นายนรชิต สิงหเสนี โฆษกกรรมการ ๖. นางกีระณา สุมาวงศ์ กรรมการ ๗. นางจุรี วิจิตรวาทการ กรรมการ ๘. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ กรรมการ ๙. นายธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ๑๐. นายเรียรชัย ณ นคร กรรมการ ๑๑. พลเอก นิวัติ ศรีเพ็ญ กรรมการ ๑๒. นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ๑๓. นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ๑๔. นายภุมรัตน ทักษาดิพงศ์ กรรมการ ๑๕. พลตรี วิระ โรจนวาศ กรรมการ ๑๖. นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ ๑๗. นายอุดม รัฐอมฤต กรรมการ ๑๘. นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ๑๙. พลเอก อัฏฐพร เจริญพานิช กรรมการ ๒๐. นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง ๒๑. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นายจินตพันธุ์ ทั้งสุบุตร๒. นายวราห์ เห่งพุ่ม

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. นายนาถะ ดวงวิชัย

๒. ว่าที่เรือตรี ยุทธนา สำเภาเงิน

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมาธิการการปกครอง

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

- ๑. นายเจษฎ์ โทณะวณิก
- ๒. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์
- ๓. รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

- ฉ. นางสุภัทรา เชื้อรอต
- ๒. นางสาวฐิติพร วิชัยธนพัฒน์

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุม ตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๖ วันอังคาร ที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๗ วันพุธ ที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๘ วันพฤหัสบดี ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๙ วันศุกร์ ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๑ วันอังคาร ที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๒ วันพุธ ที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๓ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๔ วันจันทร์ ที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๕ วันอังคาร ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๖ วันพุธ ที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๗ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๘ วันศุกร์ ที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑๙ วันจันทร์ ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
- บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒๐ วันอังคาร ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อยู่ระหว่างการตรวจทานของนายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช

ก่อนเข้าสู่การพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ประเด็นเกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและระบบการเลือกตั้ง

ประเด็นเกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาว่า จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรควรมีจำนวนทั้งหมดเท่าใด และสัดส่วน ระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อควรเป็น เท่าใด ซึ่งคณะอนุกรรมการๆ ได้ศึกษารัฐธรรมนูญต่างๆ พบว่า รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มีจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๐๐ คน รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๔๐๐ คน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต จำนวน ๔๐๐ คน และแบบสัดส่วน จำนวน ๘๐ คน รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๕๔ มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต จำนวน ๓๗๕ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๒๕ คน และร่าง รัฐธรรมนูญฉบับก่อน (ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เป็นประธานกรรมาธิการ) กำหนดให้มีจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่า ๔๕๐ คน แต่ไม่เกิน ๔๗๐ คน แบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ แบ่งเขต จำนวน ๓๐๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๕๐ คน แต่ไม่เกิน ๑๗๐ คน ซึ่งคณะอนุกรรมการๆ มีความเห็นว่า ควรมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมด ๕๐๐ คน แบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต จำนวน ๓๕๐ คน แบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต จำนวน ๓๕๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๕๐ คน แบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต จำนวน ๓๕๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๕๐ คน

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด และสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่ง เขตและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ มีฐานคิดคำนวณอย่างไร
- หลักเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบแบ่งเขต และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยทั่วไปจะคิดคำนวณจากเกณฑ์ จำนวนประชากรและความจำเป็นในการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งหากให้ความสำคัญกับแบบใด ก็จะมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบนั้นมากกว่า เช่น หากให้ความสำคัญกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต มากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตมากกว่า ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงจำนวนพรรคการเมือง หากพรรคการเมืองมีจำนวนมาก จะกำหนดให้มีจำนวนเขตน้อย เพื่อทำให้พรรคการเมืองไม่ต้องแข่งขันกันสูง แต่หากพรรคการเมืองมีจำนวนน้อย จะกำหนดให้มีจำนวนเขต มาก เพื่อให้เกิดการแข่งขัน อย่างไรก็ตาม จะต้องคำนึงถึงวิธีคิดคำนวณคะแนนสัดส่วนระหว่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อด้วย
- ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ เป็นต้นมา จะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดไม่เกิน ๕๐๐ คน จึงควรกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขต จำนวน ๓๕๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๕๐ คน จะช่วยให้พรรคการเมืองขนาดใหญ่ ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตเลือกตั้ง ขณะเดียวกันพรรคการเมืองขนาดเล็กก็ได้จำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งน่าจะมีความเหมาะสม

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า ข้อมูลจากสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ประเทศไทยมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๖๕,๑๒๔,๗๑๖ คน หากมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน จะมีอัตราส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน : ประชากร ๑๓๐,๒๔๙.๔๓ คน และหากมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๔๐๐ คน จะมีอัตราส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน : ประชากร ๑๖๒,๘๑๑.๗๙ คน

- มีกรรมการสอบถามว่า การยึดเขตเลือกตั้งแบบเดิมกับการแบ่งเขตเลือกตั้งใหม่ จะมีผลกระทบ ต่อการป้องกันการทุจริตในการเลือกตั้งหรือไม่อย่างไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ ชี้แจงว่า การทุจริตการเลือกตั้งเกิดขึ้นมากในระบบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เพราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตจะได้คะแนนโดยตรงจากประชาชนในพื้นที่ ส่วนระบบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจะมีการทุจริตการเลือกตั้งน้อยกว่า เพราะใช้ประเทศเป็นเขต เลือกตั้งจึงมักอาศัยการหาเสียงจากนโยบายประชานิยม

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ควรมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๕๐๐ คน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตจำนวน ๔๐๐ คน และแบบบัญชีรายชื่อจำนวน ๑๐๐ คน โดยมีเหตุผล ดังนี้ ๑) เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ๒) หากมองแนวสังคมวิทยาการเมือง จะพบว่า การเมืองขณะนี้เป็นเรื่องของชนชั้นกลางใหม่ที่มีความแตกต่างหลากหลาย ซึ่งหากกำหนดสัดส่วน ระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ เป็น ๔๐๐ : ๑๐๐ คน จะทำให้พรรคการเมืองขนาดเล็ก กลาง และใหญ่ ดูดซับแนวคิดของคนกลุ่มนี้ได้มาก และ ๓) ระบบเขตเลือกตั้งจะเปิดโอกาสให้กับบุคคลที่แตกต่างหลากหลาย ส่วนระบบบัญชีรายชื่อ จะเปิดโอกาสให้กับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดการตั้งพรรคการเมืองเฉพาะด้านขึ้นมา ในอนาคต ทั้งนี้ ควรพิจารณาขนาดของเขตเลือกตั้งประกอบด้วย หากเป็นเขตเดียวหลายคนก็จะเอื้อต่อ สัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๔๐๐ : ๑๐๐ คน

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ โฆษกกรรมการ ในฐานะอนุกรรมการการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ กล่าวว่า คณะอนุกรรมการๆ มีการทำแบบจำลองตัวอย่าง ซึ่งจะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของ คณะกรรมการได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า การพิจารณาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะไม่คำนึงถึง พรรคการเมือง แต่จะคำนึงถึงประชาชน เมื่อที่ประชุมมีความเห็นว่า ควรมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมด ๕๐๐ คน ก็น่าจะเหมาะสม ส่วนสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อนั้น ไม่ควรเป็นจำนวนที่เคยมีมาก่อนเพื่อไม่ให้เกิดการ เปรียบเทียบ โดยคิดคำนวณบนฐานจำนวนประชากรให้เกิดความเหมาะสมไม่มากหรือน้อยจนเกินไป และเฉลี่ยให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อพอสมควร

- มีกรรมการสอบถามว่า หากกำหนดให้สัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเป็น ๓๕๐ : ๑๕๐ คน จะคิดคำนวณจากฐานประชากรเท่าใด

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า หากนำจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๖๕,๑๒๔,๗๑๖ คน หารด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตจำนวน ๓๕๐ คน จะได้อัตราส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน : ประชากร ๑๘๖,๐๗๐.๖๑ คน

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเป็น ๔๐๐: ๑๐๐ คน สามารถอธิบายได้ว่า เป็นไปตาม เจตนารมณ์ของประชาชน แต่หากกำหนดสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตและ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเป็น ๓๕๐: ๑๕๐ คน อาจไม่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของประชาชน ดังนั้น ต้องหาวิธีคิดคำนวณใหม่เพื่อให้สามารถอธิบายได้ว่าเป็นไปตาม เจตนารมณ์ของประชาชน

ประธานกรรมการกล่าวว่า มีวิธีการคำนวณคะแนนสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ แบ่งเขตและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ๓ วิธี โดยกำหนดให้ผู้ที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑ ได้ ๑๐๐,๐๐๐ คะแนน ลำดับที่ ๒ ได้คะแนน ๔๐,๐๐๐ คะแนน ลำดับที่ ๓ ได้คะแนน ๓๐,๐๐๐ คะแนน และ ลำดับที่ ๔ ได้คะแนน ๑๐,๐๐๐ คะแนน วิธีที่ ๑) คนที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งแล้ว จึงตัด ๑๐๐,๐๐๐ คะแนนออก ส่วนคนที่ ๒, ๓ และ ๔ นำคะแนนที่ได้รับไปรวมกับพรรคการเมืองเพื่อคำนวณหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ วิธีที่ ๒) เอาคะแนนของคนที่ ๒, ๓ และ ๔ รวมกันได้ ๗๐,๐๐๐ คะแนน เอา ๗๐,๐๐๐ หักออกจากคะแนนของคนที่ ๑ จะเหลือ ๑๐,๐๐๐ คะแนน ในกรณีนี้ คนที่ ๑ ได้รับเลือกตั้งแล้วจะมี คะแนนส่วนเกิน ๓๐,๐๐๐ คะแนน ส่งให้พรรคการเมืองของตน ส่วนคนที่ ๒ จะมีคะแนนส่งเข้าพรรค การเมือง ๔๐,๐๐๐ คะแนน และคนที่ ๔ มีคะแนน ส่งเข้าพรรคการเมือง ๒๐,๐๐๐ คะแนน และคนที่ ๔ มีคะแนน ส่งเข้าพรรคการเมือง ๑๐,๐๐๐ คะแนน และคนที่ ๒ อยู่ ๑ คะแนน จึงถือว่าคะแนนเพียงเท่านั้นก็ชนะแล้ว จึงเหลือคะแนนส่วนเกิน ๕๙,๙๙๙ คะแนน ให้นำ คะแนนนั้นไปรวมกับพรรคการเมืองเพื่อคำนวณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

- มีกรรมการแสดงความเห็นด้วยกับวิธีที่ ๒) ซึ่งจะทำให้คะแนนของผู้ที่ได้ลำดับที่ ๑ ไม่สูญเปล่า เพราะเมื่อนำคะแนนของผู้ที่ได้ลำดับรองลงมาหักด้วยคะแนนของผู้ที่ได้ลำดับที่ ๑ ส่วนต่างก็ยังสามารถ นำไปคิดคำนวณเป็นคะแนนของพรรคการเมืองของผู้ที่ได้ลำดับที่ ๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ กล่าวว่า มีข้อเสนอในคณะอนุกรรมการฯ ว่า ควรนำคะแนนของผู้ชนะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตไปคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อด้วย เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหา การส่งผู้สมัครที่เป็นพรรคนอมินี

- มีกรรมการเสนอให้คิดคำนวณคะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนที่คำนึงถึงคะแนน เสียงของผู้สมัครที่ไม่ได้รับเลือกตั้งมาคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
- เสนอให้คิดคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองจากคะแนน เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทั้งประเทศตามรูปแบบของประเทศเยอรมัน โดยจะนำทุกคะแนนของประชาชนไปคำนวณสัดส่วนเพื่อให้ทราบว่า แต่ละพรรคการเมืองจะได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนเท่าใด จากนั้นจึงพิจารณาผลคะแนนแต่ละเขตเลือกตั้ง ซึ่งแต่ละ พรรคการเมืองควรจะได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต ที่ชนะเลือกตั้ง แต่บางครั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตที่ชนะเลือกตั้งมีจำนวนมากกว่าสัดส่วนที่ได้ ดังนั้น จำนวนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดในประเทศเยอรมันจึงไม่คงที่ โดยพรรคการเมืองใดที่ได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตไม่ถึงสัดส่วนที่ได้ ก็จะได้คะแนนในส่วนของบัญชีรายชื่อมาเติมให้ได้ ครบตามสัดส่วนนั้น ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ไม่ต้องกำหนดสัดส่วนระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อว่าควรเป็นจำนวนเท่าใด เนื่องจากคะแนนเสียงของ ประชาชนจะเป็นตัวกำหนดสัดส่วน ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับทุกคะแนนเสียงและเป็นการนับคะแนน ครั้งเดียว

- สัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อ จะต้องมีจำนวนที่แตกต่างกันมาก เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต จำนวน ๔๐๐ คะแนน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จำนวน ๑๐๐ คน จะทำให้อธิบายต่อสังคมได้ว่า คะแนน ของผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตจะไม่ถูกนำมาคำนวณสัดส่วนของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จำนวนใกล้เคียงกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต อาจทำให้ผลการเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากคะแนนผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตไม่ถูกนำมานับคะแนนเพื่อคิดคำนวณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งถือว่าเป็นการนับคะแนนเพียงครั้งเดียว แต่สมาชิก สภาผู้แทนราษฎรแบบเบ่งเขตที่ไม่ได้รับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นๆ ถูกนับคะแนนถึงสองครั้ง กล่าวคือ คะแนนผู้สมัครแบบแบ่งเขตจะถูกนำมาคำนวณรวมทั้งประเทศเพื่อคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อกัวย ดังนั้น จึงควรกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตให้มีจำนวน มากกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
- พรรคการเมืองขนาดเล็กมีนโยบายในการหาเสียงของพรรคโดยเน้นเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครรับ เลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อที่มีความรู้ความสามารถ ดังนั้น จึงเป็นการบังคับให้พรรคการเมืองดังกล่าวต้องส่ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตมากขึ้นเพื่อให้มีส่วนแบ่งของคะแนนแบบแบ่งเขต เพื่อจะได้นำคะแนน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่ได้คะแนนในลำดับรองลงมามาคำนวณสัดส่วนของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
- หากใช้วิธีการคำนวณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยนำคะแนนของผู้ที่ไม่ได้รับ เลือกตั้งในลำดับที่ ๒ ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๔ มารวมกันแล้วมาหักกับคะแนนเสียงของผู้สมัครที่ได้รับการ เลือกตั้ง ซึ่งผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งมีส่วนต่างของคะแนนเป็นจำนวนเท่าใดก็นำไปคำนวณคะแนน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้ จะทำให้คะแนนของผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งไม่สูญเปล่า ทั้งหมด
- การคำนวณคะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนที่คำนึงถึงคะแนนเสียงของผู้สมัคร ที่ไม่ได้รับเลือกตั้งมาคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ หากมีการกำหนดให้ ลงคะแนนได้เพียงครั้งเดียว และนำคะแนนของทุกพรรคการเมืองมาคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจะเป็นการบังคับให้พรรคการเมืองขนาดใหญ่ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เกินไปกว่าจำนวนคะแนนความนิยมในพรรคการเมืองของตน และหากพรรคการเมืองใดมีจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเกินจำนวนของสัดส่วนของคะแนนความนิยมทั้งหมดของ พรรคการเมืองนั้นๆ ก็จะไม่ได้สัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ดังนั้น หากใช้ฐานในการคำนวณจากคะแนนทั้งหมดทั้งประเทศ จะไม่เกิดความได้เปรียบหรือเสียเปรียบในการคำนวณ
- การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้มีการเผื่อที่นั่งไว้ ในกรณีของ overhang ซึ่งโดยทั่วไปพรรคการเมืองที่เสียเปรียบคือพรรคการเมืองที่ได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต น้อย เนื่องจากระบบการเผื่อที่นั่งจะเผื่อที่นั่งสำหรับพรรคการเมืองที่ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ แบ่งเขตเกินจำนวนคะแนนนิยมพรรคเมื่อคำนวณคะแนนทั้งประเทศ แต่หากใช้วิธีการคำนวณแบบกำหนด

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดไว้ตายตัว พรรคการเมืองขนาดใหญ่ก็จะได้เปรียบในการคำนวณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งทำให้พรรคการเมืองที่ได้คะแนนแบบแบ่งเขตในลำดับรองมี สัดส่วนในการคำนวณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้น้อย

- มีการตั้งข้อสังเกตว่า หากไม่ใช้วิธีการคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยการคำนวณคะแนนรวมทั้งประเทศ พรรคการเมืองขนาดใหญ่อาจได้เปรียบเนื่องจากจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมีจำนวนน้อยกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เช่น พรรคการเมืองขนาดใหญ่ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน ๒๐๐ คน และอีก ๕๐ เขตได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๒ พรรคการเมืองขนาดใหญ่ก็จะได้เปรียบ กล่าวคือ นอกจากได้ที่นั่งจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตแล้ว ยังสามารถนำคะแนนที่ได้ในลำดับที่ ๒ ไปคิดคำนวณสัดส่วน ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้อีกเนื่องจากการใช้หลักไม่นำคะแนนเสียงของผู้ได้รับการ เลือกตั้งแบบแบ่งเขตที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑ ไปคำนวณ อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองดังกล่าวก็ยังได้สิทธิ ในการนำคะแนนของผู้สมัครแบบแบ่งเขตในลำดับที่ ๒ ไปคิดคำนวณได้ ซึ่งการใช้วิธีคำนวณดังกล่าวอาจทำให้ พรรคการเมืองขนาดใหญ่ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินไปกว่าคะแนนความนิยมของพรรคเมื่อ คำนวณจากคะแนนความนิยมทั้งประเทศ
- การคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ หากใช้วิธีคำนวณโดยไม่นำคะแนน เสียงของผู้ได้รับการเลือกตั้งในระบบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมาคำนวณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อไม่น่าจะทำให้พรรคการเมืองที่มีจำนวนที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบแบ่งเขตเป็นจำนวนมากเสียเปรียบเนื่องจากในความเป็นจริงพรรคการเมืองขนาดใหญ่ ไม่สามารถชนะการเลือกตั้งในทุกเขตเลือกตั้ง ดังนั้น ในทางกลับกันในเขตที่พรรคการเมืองขนาดใหญ่ แพ้การเลือกตั้ง ซึ่งอาจจะได้คะแนนเสียงในลำดับที่ ๒ หรือลำดับที่ ๓ ก็จะได้นำคะแนนเสียงเหล่านั้น มาคำนวณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้เช่นเดียวกับพรรคการเมืองอื่นที่แพ้การเลือกตั้ง ในเขตอื่น
- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า การคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยไม่นำคะแนนของผู้สมัครได้รับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในลำดับที่ ๑ มารวมคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อนั้น หากเกิดกรณีที่ผู้ได้รับการเลือกตั้งแบบ แบ่งเขตในลำดับที่ ๑ ได้คะแนนมากกว่าผู้ได้คะแนนในลำดับที่ ๒ เป็นจำนวนมาก จะทำให้คะแนนเสียงของ พรรคการเมืองที่ได้คะแนนเสียงแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในลำดับที่ ๑ เสียเปล่า
- การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการคำนวณสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อกับสังคม นั้น สามารถอธิบายวิธีการคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อว่าเป็นการนำคะแนน เสียงทั้งหมดของพรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้ง ทั้งหมดมารวมคำนวณสัดส่วนทั้งประเทศ หารด้วยสัดส่วนคะแนนทั้งหมดจากจำนวนสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ๕๐๐ คน ซึ่งจะได้ผลลัพธ์ว่าแต่ละพรรคได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเป็น จำนวนเท่าใด และหากพรรคใดได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเกินจำนวนสัดส่วนของคะแนน รวมของพรรคการเมืองนั้นๆ ที่พึงมี โดยในส่วนที่นั่งที่เกินมานั้น คะแนนแบบแบ่งเขตของพรรคการเมือง ดังกล่าวก็จะไม่นำไปรวมคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออีก
- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า ในกรณีพรรคการเมืองขนาดใหญ่ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งเกินไปกว่าสัดส่วนของคะแนนความนิยมพรรคทั้งประเทศ การคำนวณอาจจะไม่ได้

ความเป็นสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออย่างแท้จริง เนื่องจากในส่วนที่ พรรคการเมืองได้ที่นั่งเกินคะแนนความนิยมพรรคจะไม่สามารถนำคะแนนดังกล่าวมาคำนวณสัดส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้ ดังนั้น พรรคการเมืองที่ได้คะแนนแบบแบ่งเขตในลำดับที่ ๒ และลำดับที่ ๓ จะได้สิทธิในการนำคะแนนมารวมคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ แต่เพียงอย่างเดียว ทำให้วิธีการคำนวณดังกล่าวเป็นการคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อที่ไม่สมบูรณ์

- มีกรรมการตั้งข้อสังเกตว่า การใช้สูตรคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชี รายชื่อ โดยนำคะแนนของผู้สมัครที่ได้คะแนนในลำดับรองลงมาทุกลำดับมารวมกัน จากนั้นนำคะแนนของผู้ได้รับคะแนนในเขตเลือกตั้งในลำดับที่ ๑ มาหักออกจากคะแนนในลำดับรองที่ได้รวมคะแนนลำดับรองทุก อันดับเข้าด้วยกัน ซึ่งอาจเกิดกรณีที่บางเขตคะแนนของผู้สมัครที่ชนะการเลือกตั้งอาจน้อยกว่าคะแนนรวมของผู้สมัครที่ได้คะแนนในลำดับรองลงมาทุกลำดับรวมกัน ในกรณีดังกล่าวคะแนนของผู้สมัครที่ได้คะแนนในลำดับที่ ๑ จะไม่ถูกนำมาคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
- การตีความตามเจตจำนงของประชาชนที่มาลงคะแนนเสียงเป็นหลักเพื่อหาวิธีคิดคำนวณสัดส่วน ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อนั้น จะนำหลักคิดแบบเดิมมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณไม่ได้ เนื่องจากเดิมให้สิทธิประชาชนลงคะแนนในบัตรเลือกตั้งได้สองใบ แต่ตามหลักการใหม่ที่กำหนดให้ ลงคะแนนเสียงในบัตรเลือกตั้งได้เพียงใบเดียวนั้น ซึ่งผลของการลงคะแนนดังกล่าวจะทำให้การลงคะแนนใน บัตรเลือกตั้งเพียงใบเดียวได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อไปในคราวเดียวกันเนื่องจากได้นำคะแนนแบบแบ่งเขตในลำดับถัดไปมาคิดคำนวณสัดส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อด้วย ดังนั้น การไปลงคะแนนของประชาชนทุกคะแนนเสียงจะมี ความหมายต่อการคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามคะแนนความนิยมของพรรคที่ตนเลือก
- หากใช้วิธีการคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยการนำคะแนนความ นิยมของแต่ละพรรคมารวมทั้งประเทศมาคำนวณคะแนนสัดส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ห้าร้อยคนก่อน ว่ามีเกณฑ์คะแนนเสียงจำนวนเท่าใดต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน และพิจารณาว่า แต่ละพรรคได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งไปแล้วเป็นจำนวนเท่าใด ก็จะได้วิธีการ คำนวณสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งถ้านำคะแนนความนิยมของ พรรคการเมืองใดยังได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่เต็มตามคะแนนความนิยมของพรรค พรรคการเมืองดังกล่าวจะได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อเพิ่มตามสัดส่วน สำหรับพรรคการเมืองที่ได้ที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขต เลือกตั้งเกินสัดส่วนคะแนนความนิยมของพรรคเมื่อคิดคำนวณคะแนนรวมทั้งประเทศ ก็จะไม่ถูกนำคะแนน ไปคำนวณสัดส่วนที่นั่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่ออีก ซึ่งวิธีการคำนวณดังกล่าวน่าจะตรง ตามเจตจำนงของประชาชนผู้มาลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ประธานกรรมการกล่าวว่า วิธีคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของ แต่ละพรรคการเมืองจากคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทั้งประเทศนี้ มี ลักษณะคล้ายกับที่กำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่านมา แต่ในการลงคะแนนเลือกตั้งรูปแบบที่ ที่ประชุมกำลังพิจารณานี้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะลงคะแนนเลือกตั้งได้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบแบ่งเขตเลือกตั้งเท่านั้น

- วิธีการคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองจากคะแนน เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทั้งประเทศทำให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งหมดคงที่ไม่มี overhang แต่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พรรคการเมืองได้รับจากการเลือกตั้งนั้น อาจไม่สะท้อนและสัมพันธ์กับคะแนนเลือกตั้งรวมทั้งประเทศในกรณีที่ผู้สมัครของพรรคการเมืองนั้น ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเกินกว่าจำนวนที่คำนวณสัดส่วนได้จาก คะแนนเลือกตั้งรวมทั้งประเทศ

ประธานกรรรมการกล่าวว่า กรณีที่คะแนนเลือกตั้งรวมทั้งประเทศเมื่อคำนวณสัดส่วนแล้ว ไม่สะท้อนและสัมพันธ์กับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งอาจไม่เกิดขึ้นก็ได้ เนื่องจากการลงคะแนนเลือกตั้งของประชาชนนั้นไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะลงคะแนนให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ของพรรคการเมืองใด หากเกิดกรณีคะแนนเลือกตั้งรวมทั้งประเทศเมื่อนำมาคำนวณสัดส่วนแล้วไม่สะท้อน และสัมพันธ์กับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเกิดขึ้นจริงก็จะมีจำนวนไม่มาก การนับคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งของทุกพรรคการเมืองรวมทั้งประเทศ แล้วนำมาคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้น เป็นไปตาม หลักการซึ่งที่ประชุมเห็นร่วมกันว่าทุกคะแนนเลือกตั้งมีความหมาย โดยการคำนวณนั้นจะนำคะแนน เลือกตั้งของทุกพรรคการเมืองรวมทั้งประเทศมาคำนวณหาสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละ พรรคการเมืองจะได้รับในการเลือกตั้งครั้งนั้น จากนั้นจะพิจารณาว่าผู้สมัครของพรรคการเมืองนั้น ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนเท่าใด หากได้จำนวนน้อยกว่า สัดส่วนที่พรรคการเมืองนั้นจะได้รับก็ให้ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเพิ่มจนครบจำนวน ตามสัดส่วน หากได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเกินกว่าสัดส่วนของ พรรคการเมืองนั้น พรรคการเมืองนั้นก็จะไม่ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อเพิ่มอีก ในกรณีที่มี ผู้สมัครของพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเกินกว่าสัดส่วน ที่พรรคการเมืองนั้นควรได้รับจะต้องมีการคำนวณสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ของพรรคการเมืองอื่นใหม่อีกครั้ง เพื่อคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของ พรรคการเมืองอื่น ๆ นั้น

- มีกรรมการสอบถามว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อควรมีจำนวนเท่าใด

ประธานกรรมการกล่าวว่า หากที่ประชุมเห็นชอบกับรูปแบบการเลือกตั้งและวิธีการนับคะแนนการ เลือกตั้งรูปแบบนี้ ก็ควรกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมีจำนวน ๓๕๐ คน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อมีจำนวน ๑๕๐ คน เนื่องจากจะทำให้ไม่เกิดการได้เปรียบ หรือเสียเปรียบของพรรคการเมือง

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า รูปแบบการเลือกตั้งและวิธีการนับคะแนนการเลือกตั้งรูปแบบนี้ เป็นการให้ความเคารพเจตนารมณ์ของประชาชนที่ลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละเขต เลือกตั้ง การให้พรรคการเมืองนอมินีไปลงสมัครรับเลือกตั้งให้ได้รับคะแนนเลือกตั้งจำนวนมาก ๆ เพื่อให้ได้ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ก็จะไม่มีประโยชน์ นอกจากนี้ วิธีการนับคะแนน การเลือกตั้งรูปแบบนี้จะมีการนำจำนวนบัตรเลือกตั้งที่ไม่ประสงค์ลงคะแนนมาคำนวณด้วยหรือไม่ และหาก ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนเลือกตั้งสูงสุดในเขตเลือกตั้งนั้นได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวน

ผู้ออกมาลงคะแนนเลือกตั้ง ควรกำหนดให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือไม่ และผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถลงสมัคร ได้ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อได้หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า คะแนนไม่ประสงค์ลงคะแนนนั้นจะไม่มีการนำมาคำนวณสัดส่วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง แต่หากทุกพรรคการเมืองได้คะแนนเลือกตั้งน้อยกว่า คะแนนไม่ประสงค์ลงคะแนนก็จะต้องมีการเลือกตั้งในเขตนั้นใหม่ ซึ่งที่ประชุมยังไม่ได้พิจารณาว่าผู้สมัคร รับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเลือกตั้งน้อยกว่าคะแนนไม่ประสงค์ลงคะแนนจะให้ลงสมัครรับเลือกตั้งในการ เลือกตั้งครั้งใหม่ได้หรือไม่ การนับคะแนนเลือกตั้งเพื่อหาผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะได้รับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ควรใช้คะแนนข้างมากธรรมดา (simple majority) เท่านั้น และผู้สมัคร รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นควรลงสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง หรือแบบบัญชี รายชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น รูปแบบการเลือกตั้งแบบนี้เป็นไปตามหลักการซึ่งที่ประชุมเห็นร่วมกันว่า ทุกคะแนนของประชาชนมีความหมาย แต่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการนับคะแนนเลือกตั้งใหม่เพื่อไม่ให้เกิด การได้เปรียบและเสียเปรียบกันของพรรคการเมือง

ประเด็นเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้ง

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้ง "ระบบจัดสรรปันส่วนผสม"

๑. จะกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมีรายชื่อเป็น ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อหรือไม่

ที่ประชุมเห็นว่าผู้สมัครั้งบเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามารถสมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เลือกตั้งหรือแบบบัญชีรายชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากวิธีการนับคะแนนเลือกตั้งได้เปลี่ยนวิธีการ เป็นการนับคะแนนทุกพรรคการเมืองในทุกเขตเลือกตั้งทั่วประเทศแล้ว

๒. ควรนำคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในเขตเลือกตั้งไปคำนวณจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อด้วยหรือไม่

ที่ประชุมเห็นว่าให้นำคะแนนของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดในเขตเลือกตั้งมาคำนวณ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อด้วย

๓. การจัดบัญชีรายชื่อผู้สมัครแบบบัญชีรายชื่อ ควรจัดเป็นแบบบัญชีรายชื่อเดียวทั้งประเทศ หรือ แบ่งเป็นบัญชีรายชื่อตามกลุ่มจังหวัด

ที่ประชุมเห็นว่าควรใช้แบบบัญชีรายชื่อเดียวทั้งประเทศ แต่มีข้อพิจารณาว่าควรกำหนดให้ พรรคการเมืองต้องคำนึงถึงสัดส่วนของผู้สมัครรับเลือกตั้งในภูมิภาคต่าง ๆ ด้วยหรือไม่ โดยรายละเอียดควร นำไปกำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- ควรกำหนดสัดส่วนของสตรีในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง ด้วยหรือไม่
- หากที่ประชุมต้องการให้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง มีความหลากหลายของตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง ก็จะต้องกำหนดบังคับไว้ให้ชัดเจน หากกำหนดเพียงให้พรรคการเมือง คำนึงถึงก็จะไม่มีผลในทางปฏิบัติ
- ควรกำหนดให้พรรคการเมืองตระหนักถึงสัดส่วนของสตรีในทางการเมือง โดยอาจกำหนดให้มี สัดส่วนสตรีในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองไว้เป็นมาตรการชั่วคราว ในบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญ เนื่องจากปัจจุบันสัดส่วนของสตรีในการเมืองทั้งระดับประเทศและระดับ

ท้องถิ่นมีจำนวนน้อย หากปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติอาจเป็นไปได้ยากที่สตรีจะมีโอกาสทางการเมือง เมื่อกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแล้วพรรคการเมืองก็จะมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่กำหนด ทั้งนี้ อาจกำหนดให้สัดส่วนสตรีอยู่ในลำดับต้น ๆ ของบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของ พรรคการเมืองก็ได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า เมื่อร่างรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันแล้ว ก็ควรปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ การกำหนดให้สัดส่วนของสตรีอยู่ในลำดับต้น ๆ ของบัญชีรายชื่อ ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองอาจไม่เป็นธรรมกับชาย ควรกำหนดให้สตรีมีโอกาส ในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น แต่ไม่ควรกำหนดไว้ในลักษณะเป็นการบังคับ โดยอาจกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้พรรคการเมืองต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีมีบทบาทในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดให้พรรคการเมืองส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรี มีบทบาทในทางการเมืองมากยิ่งขึ้น อาจไม่ทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ดังนั้น เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อาจกำหนดให้บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองต้องมีสัดส่วนของสตรี เช่นเดียวกับประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียและเมื่อชายและหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันแล้วก็ยกเลิก การกำหนดสัดส่วนดังกล่าวในภายหลัง

ประธานกรรมการกล่าวว่า การกำหนดให้พรรคการเมืองต้องให้โอกาสสตรีในการเข้าสู่วงการเมือง ไว้ในรัฐธรรมนูญก็น่าจะเหมาะสมแล้ว

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดสัดส่วนสตรีในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชี รายชื่อของพรรคการเมืองอาจขัดกับความประสงค์ของที่ประชุมที่ต้องการให้พรรคการเมืองหยั่งเสียง หาผู้สมัครรับเลือกตั้งก่อน เพราะในการหยั่งเสียงนั้น หากชายได้รับการหยั่งเสียงให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่รัฐธรรมนูญกำหนดให้ต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เป็นสตรี พรรคการเมืองก็จะต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่เป็นสตรีซึ่งจะขัดกับเจตนารมณ์ของการหยั่งเสียงนั้น
- การกำหนดให้มีสัดส่วนของสตรีในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อของ พรรคการเมือง ทุกพรรคการเมืองก็จะถูกบังคับเช่นเดียวกันจึงไม่มีพรรคการเมืองใดได้เปรียบหรือ เสียเปรียบ
- ในประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียจะไม่มีการกำหนดเรื่องสัดส่วนของสตรีในทางการเมืองไว้ใน รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย แต่จะมีการผลักดันเรื่องสัดส่วนของสตรีในทางการเมืองโดยองค์กรสตรี และ พรรคการเมือง รัฐธรรมนูญของประเทศฝรั่งเศสกำหนดให้มีกฎหมายการส่งเสริมการเข้าถึงตำแหน่ง ทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายหญิง โดยรายละเอียดในการส่งเสริมจะถูกนำไปกำหนดไว้ใน กฎหมายลำดับรอง

ประธานกรรมการกล่าวว่า การกำหนดให้พรรคการเมืองต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้สตรีมีบทบาท ในทางการเมืองมากขึ้น จะเป็นจุดเริ่มต้นในการผลักดันให้สตรีมีบทบาทมากยิ่งขึ้น โดยรายละเอียดควรนำไป กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ กล่าวว่า การจัดทำบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้น อาจกำหนดในลักษณะเช่นเดียวกับความในมาตรา ๙๗ (๑) ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ และนำรายละเอียดไปกำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ประธานกรรมการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญไปพิจารณายกร่าง บทบัญญัติในส่วนนี้เพื่อเสนอต่อที่ประชุม - มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ควรคำนึงถึงความหลากหลายทางเพศในเรื่องสิทธิทางการเมืองด้วย ประธานกรรมการกล่าวว่า รัฐธรรมนูญไม่ได้เป็นอุปสรรคของความหลากหลายทางเพศ แต่อุปสรรค อยู่ที่สังคมยังไม่ให้การยอมรับ แต่เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมสังคมก็จะให้การยอมรับเอง โดยไม่จำเป็นต้อง กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

๔. การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ใบแดง) สำหรับการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งกับคะแนน ที่จะนำไปคำนวณสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ประธานกรรมการกล่าวว่า การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนการประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง จะไม่เกิดปัญหา เพราะยังไม่มีการนำคะแนนมารวมเพื่อคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ บัญชีรายชื่อแต่การเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหลังจากการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งจะมีผลกระทบต่อ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรค ในกรณีที่มีการประกาศรับรองผล การเลือกตั้งแล้ว หากคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ (ใบเหลือง) หรือมีการเพิกถอนสิทธิ เลือกตั้ง (ใบแดง) เมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ก็ต้องนำคะแนนเลือกตั้งใหม่มาคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า การนำคะแนนเลือกตั้งครั้งใหม่มารวมคำนวณเพื่อคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่ออีกครั้งอาจกระทบต่อจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละ พรรคการเมือง ดังนั้น เพื่อไม่ให้กระทบต่อจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละ พรรคการเมืองอาจกำหนดให้คำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อจากคะแนนเลือกตั้ง ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งรับรองผลการเลือกตั้งแล้ว

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรต้องนำคะแนนเลือกตั้งครั้งใหม่มารวมคำนวณเพื่อหาจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมือง หากไม่นำมารวมคำนวณใหม่อาจขัดกับ หลักการซึ่งที่ประชุมเห็นชอบว่าทุกคะแนนเสียงมีความหมาย เมื่อนำคะแนนมารวมคำนวณแล้ว พรรคการเมืองใดได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลดลงหรือเพิ่มขึ้นก็ให้ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนนั้น โดยต้องกำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจ สั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งภายในหนึ่งปีนับจากวันเลือกตั้งเท่านั้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ กล่าวว่า ในกรณีที่ไม่สามารถนับรวมคะแนนเลือกตั้งได้ เพราะต้องมีการเลือกตั้งใหม่ มีการขัดขวางการ เลือกตั้ง หรือมีเหตุภัยพิบัติในเขตเลือกตั้ง จะมีการแก้ปัญหาอย่างไร

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีที่ยังไม่มีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้งก็ต้องรอให้มีการ เลือกตั้งแล้วนำคะแนนเลือกตั้งทั้งหมดมารวมเพื่อคำนวณ แต่ในกรณีที่มีการประกาศรับรองผลการเลือกตั้ง แล้วก็อาจกำหนดว่าหากมีการเลือกตั้งเสร็จเรียบร้อยในทุกเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ให้นำคะแนน มารวมเพื่อคำนวณก่อน และเมื่อมีการเลือกตั้งในทุกเขตการเลือกตั้งแล้วก็นำคะแนนมารวมเพื่อคำนวณใหม่ อีกครั้ง

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ สอบถามว่า ในรูปแบบการเลือกตั้งนี้หนึ่งเขตเลือกตั้งประชาชนสามารถเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งได้หนึ่งคน ใช่หรือไม่ ซึ่งรูปแบบการเลือกตั้งและวิธีการนับคะแนนรูปแบบนี้พรรคการเมืองขนาดเล็กจะไม่สามารถส่ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งได้หลายเขตเพื่อให้มีคะแนนเลือกตั้งจำนวนมากได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในหนึ่งเขตเลือกตั้ง ประชาชนสามารถเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งได้หนึ่ง คน ส่วนพรรคการเมืองขนาดเล็กควรให้เป็นไปตามธรรมชาติไม่ควรบังคับ แต่ต้องมีการพัฒนาและปรับตัว ให้เหมาะสม

๕. คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมจากความในมาตรา ๑๐๗ และมาตรา ๑๐๘ ของร่างรัฐธรรมนูญฉบับก่อน (ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เป็นประธานกรรมาธิการ) ซึ่งสอดคล้องกับความในมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

ประธานกรรมการกล่าวว่า เรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญควรพิจารณายกร่างบทบัญญัติขึ้นใหม่ ให้มีความเข้มข้นมากขึ้น โดยในส่วนการทุจริตต่อหน้าซึ่งศาลพิพากษาว่ามีความผิดแล้วนั้น จะต้องกำหนด ให้มีผลย้อนหลังตัดสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งตลอดชีวิต ทั้งนี้ ต้องยกร่างให้ครอบคลุมกรณีการทุจริตอื่น ๆ ด้วย โดยในส่วนของการทุจริตการเลือกตั้งต้องกำหนดให้มีผลย้อนหลังตัดสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งตลอดชีวิต เฉพาะกรณีที่เป็นเรื่องทุจริตร้ายแรงตามมาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนกรณีอื่น ๆ ไม่มีผล ย้อนหลัง เพราะบางกรณีไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทุจริต

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติ สอบถามว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมืองหรือไม่ และต้องสังกัด พรรคการเมืองก่อนวันเลือกตั้งไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมือง และการ กำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องสังกัดพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการ ซื้อขายผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ระบบการเลือกตั้งที่ออกแบบไว้อาจทำให้เกิดกรณีหัวหน้าพรรค และกรรมการบริหารพรรคที่อยู่ในบัญชีรายชื่อลำดับต้นไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเนื่องจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการแบ่งเขตเลือกตั้งของพรรคมีจำนวนมาก และเมื่อนำมาคำนวณแล้ว อาจทำให้พรรคไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อได้ ซึ่งประเด็นดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กล่าวคือหัวหน้าพรรคหรือผู้ที่ถูกวางตัวเป็นนายกรัฐมนตรีอาจต้องลงสมัคร รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตแทนที่จะสมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ นอกจากนี้ การที่หัวหน้าพรรคต้อง หาเสียงในพื้นที่ที่ตนลงสมัครเพื่อให้ได้คะแนนเสียงมากทำให้ไม่สามารถช่วยผู้สมัครอื่นของพรรคหาเสียง ส่งผลทำให้ความเป็นพรรคการเมืองลดลง
- ในการสมัครรับเลือกตั้งจะให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตมีชื่อในบัญชีรายชื่อด้วยหรือไม่ ประธานกรรมการชี้แจงว่า ในการสมัครรับเลือกตั้งไม่ให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตมีชื่อใน บัญชีรายชื่อด้วย ทั้งนี้ เรื่องคุณสมบัติของนายกรัฐมนตรีนั้น ที่ประชุมจะพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
- มีกรรมการสอบถามว่า คณะกรรมการจะใช้ระบบเลือกตั้งที่ผ่านการพิจารณาแล้ว หรือจะสอบถาม ความคิดเห็นเพื่อฟังผลสะท้อนจากภายนอกก่อน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ต้องนำระบบเลือกตั้งที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เป็นหลัก โดยจะชี้แจงต่อสื่อมวลชนในวันพฤหัสบดี ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓ หลังจากนั้น คาดว่าคณะกรรมการจะได้รับความคิดเห็นหรือผลสะท้อนจากภายนอก กลับมา

- มีกรรมการสอบถามว่า เรื่องการคำนวณทั้งประเทศจะนำจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งทั้งหมด มาคำนวณหรือใช้คำนวณเฉพาะบัตรเลือกตั้งที่ลงคะแนน ทั้งนี้ เห็นว่าควรมีการคำนวณบัตรเลือกตั้ง ที่ประสงค์ไม่ลงคะแนน (vote no) ด้วย เนื่องจากทุกคะแนนมีความหมาย

ประธานกรรมการชี้แจงว่า ในการคำนวณจะคำนวณเฉพาะบัตรเลือกตั้งที่ลงคะแนนเนื่องจาก บัตรเลือกตั้งที่ไม่ประสงค์ลงคะแนน (vote no) นั้น ไม่สามารถทราบได้ว่าประสงค์จะลงคะแนนให้ผู้ใด อย่างไรก็ตาม คะแนนดังกล่าวจะมีผลต่อการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต กล่าวคือผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตนั้น ๆ ต้องได้คะแนนเสียงมากกว่าบัตรเลือกตั้งที่ไม่ประสงค์ลงคะแนน (vote no) ถ้าน้อยกว่าถือว่าไม่ได้รับการเลือกตั้ง แต่บัตรเสียจะไม่นำมานับในทุกกรณี

ต่อจากนั้น ที่ประชุมพิจารณาร่างมาตรา ๕/๑ ที่เพิ่มขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะพิจารณา ร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญต่อจากการประชุมครั้งที่แล้วเริ่มตั้งแต่ร่างมาตรา ๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๕/๑

มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระร่วมกันกำหนด มาตรฐานทางจริยธรรมขึ้น โดยใช้บังคับกับคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาด้วย นั้น มีความเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจบริหาร ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ทั้งสองอำนาจต่างเป็นอำนาจอธิปไตย มาตรฐานทาง จริยธรรมของศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ส่วน คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ควรมีมาตรฐานทางจริยธรรมของตนเอง

ประธานกรรมการกล่าวว่า เหตุผลที่คณะกรรมการเพิ่มร่างมาตรา ๕/๑ นั้นเนื่องจาก ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระมีความเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ สมาชิกวุฒิสภา ก็ควรให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระเป็นผู้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม หากให้ คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเองก็อาจ มีมาตรฐานทางจริยธรรมที่ไม่เข้มข้น ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา สามารถกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเองได้ แต่ควรต้องมีความยึดโยงกับมาตรฐานทางจริยธรรมของ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติให้รอการพิจารณาในประเด็นการกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ร่วมกันกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมขึ้น โดยให้ใช้บังคับกับคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ สมาชิกวุฒิสภาด้วย

มาตรา ๘

"มาตรา ๘ ทุกปี ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระตามหมวดนี้และหน่วยธุรการมีหน้าที่รายงาน ผลผลิตและผลลัพธ์ในการปฏิบัติหน้าที่ต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา และให้ประกาศ รายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา"

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า การรายงานผลการปฏิบัติงานไม่สามารถรายงานผลผลิตหรือผลลัพธ์ได้ ประกอบกับแต่ละหน่วยงานมีการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้

"มาตรา ๘ ทุกปี ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ**ตาฆหมาสหนี้แสะหห่ายชุงศาร**มีหน้าที่<u>จัดทำ</u> รายงานผล**ผสิสแสะผสสัพช์ใน**การปฏิบัติ**หน้าที่**<u>งานเพื่อเสนอ</u>ต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และ วุฒิสภา <u>เพื่อทราบ</u> และให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา"

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- เสนอให้ตัดความว่า "ทุกปี" ออก และ แก้ไขเพิ่มเติมความว่า "<u>จัดท</u>ำรายงานผล**ผสิดแสะ** ผสสัพช์ใหการปฏิบัติหน้าที่<u>งาน</u>" เป็น "<u>จัดทำ</u>รายงานผลผสิดแสะผสสัพช์ใหการปฏิบัติหน้าที่<u>งาน</u> ประจำปี"
- การให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา จะมีความเหมาะสมหรือไม่เนื่องจากเปรียบเสมือนยกสถานะฝ่ายที่ถูก ตรวจสอบให้อยู่เหนือฝ่ายตรวจสอบ

ประธานกรรมการชี้แจงว่า เป็นเรื่องการตรวจสอบและถ่วงดุล หากไม่ให้มีการตรวจสอบอาจเกิด ปัญหาได้

- มีกรรมการเสนอให้ตัดความว่า "คณะรัฐมนตรี" ออก เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา
- เสนอให้ใช้ความว่า "รัฐสภา" แทนความว่า "สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา" เพื่อให้ศาล รัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระไม่ต้องรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่สองครั้ง

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรต้องใช้ความว่า "สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา" เพราะต้องการให้ ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่สองครั้ง

ส่วนการให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ประชาชนอาจไม่ทราบ เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังนี้ "...และให้**ประชาชนทร**าบผ่านทางใดก็ได้ ให้ประชาชนทราบผ่านทางใดก็ได้

- มีกรรมการสอบถามว่า การให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จะเป็นทางการกว่าหรือไม่

ประธานกรรมการชี้แจงว่า การให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นการบังคับตายตัว บางเรื่อง ไม่เหมาะสมที่จะประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น รูปภาพกิจกรรม สถิติ ตัวเลข หรือกราฟ ทั้งนี้ หากศาล รัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระต้องการจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาย่อมสามารถทำได้

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘ เป็นดังนี้

"มาตรา ๘ ทุกปี <u>ให้</u>ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ**ศาฆหมา**ศที่**และหน่ายชุงศา**รมีหน้าที่<u>จัดทำ</u> รายงานผล**ผสิศแสะผสสัพช์ใน**การปฏิบัติ**หน้าที่<u>งานเสนอ</u>ต่อศณะรัฐมนศรี** สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา <u>เพื่อทราบ</u> และให้<u>ประชาชนทราบด้วย</u>"

อนึ่ง มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ความว่า "ผู้ซึ่งได้รับการสรรหาหรือคัดเลือก..." ในร่างมาตรา ๓ ควรคงความดังกล่าวไว้หรือไม่ เนื่องจากไม่มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ใดมาจากการ "คัดเลือก"

ประธานกรรมการชี้แจงว่า การคัดเลือกเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญ โดยเป็นการคัดเลือกผู้แทน จากศาลเพื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๙

"มาตรา ๙ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระผู้ใดถูกกล่าวหาในเหตุดังต่อไปนี้ สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิ เข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ถอดถอน ออกจากตำแหน่ง

- (๑) กระทำการโดยขาดความเที่ยงธรรม จงใจฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือมีพฤติการณ์ที่ เป็นการเสื่อมเสียแก่เกียรติศักดิ์ของการดำรงตำแหน่งอย่างร้ายแรง
- (๒) ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิในการดำเนินคดีอาญาแก่บุคคลดังกล่าว

ในกรณีที่เห็นสมควร ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอาจมีคำสั่งให้ผู้ถูก กล่าวหา หยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำสั่งยกคำร้องหรือมีคำพิพากษาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระซึ่งถูกกล่าวหาต้องหยุดการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสาม และองค์กรอิสระนั้นมีผู้ดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระนั้น ทั้งหมด ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้ถูกกล่าวหาทำหน้าที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระนั้นเป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งได้จนกว่าผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษา ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่าผู้นั้นกระทำความผิด"

ประเด็นการพิจารณา

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า แต่เดิมอำนาจการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระออกจากตำแหน่งเป็นอำนาจของวุฒิสภา เมื่อที่ประชุมไม่ต้องการให้วุฒิสภามาจากการเลือกตั้งก็ไม่ควรให้วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระ ในร่างมาตรานี้จึงกำหนดให้อำนาจดังกล่าวเป็นอำนาจของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ที่ประชุมแสดงความเห็น ดังนี้

- ร่างมาตรานี้กำหนดให้สามารถร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระออกจากตำแหน่งได้โดยตรง ซึ่ง แตกต่างจากกฎหมายเดิมที่ต้องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนก่อน เมื่อ มีมูลจึงเข้าสู่กระบวนการไต่สวนขั้นต่อไป การร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระออกจากตำแหน่งได้โดยตรงนั้น เมื่อคำร้องครบองค์ประกอบ ศาลต้องประทับรับฟ้องซึ่งเป็นเรื่องที่อันตราย ควรพิจารณาให้รอบคอบ ทั้งนี้ การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระไม่ควรให้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองได้โดยตรง แต่ควรผ่านขั้นตอนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติเสียก่อน สำหรับการถอดถอนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และศาลรัฐธรรมนูญก็ควรมีวิธีการถอดถอนที่ต่างไปจากองค์กรอิสระทั้งหลาย

- สภาปฏิรูปแห่งชาติเคยเสนอให้มีผู้ไต่สวนอิสระซึ่งอาจมาจากการสรรหา โดยอาจเป็น คณะกรรมการอิสระแบบถาวร แบบหมุนเวียน หรือแบบเฉพาะกรณี เพื่อไม่ให้องค์กรอิสระตรวจสอบกันเอง

ประธานกรรมการเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ "มาตรา ๙ **เพื่อผู้ดำรร ดำแหน่งในองค์กรอิสระผู้ใดสูกทส่าวหาในเหตุดังค่อไปนี้** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ สมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า**สอง**<u>ก้า</u>หมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง"

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ สมาชิกของทั้งสองสภา มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระออกจากตำแหน่งนั้น เป็นการกำหนดจำนวนที่น้อยเกินไปหรือไม่

ประธานกรรมการชี้แจงว่า การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ สมาชิกของทั้งสองสภาไว้มากอาจถูกกล่าวหาได้ ทั้งนี้ หากให้ผู้ไต่สวนอิสระมาพิจารณากลั่นกรองแทน อัยการก่อนส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาวินิจฉัย น่าจะเป็น ทางออกหนึ่ง

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ในการพิจารณากลั่นกรองเรื่องการถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ควรให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติเช่นเดิม แต่ในส่วนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจให้มี ผู้ไต่สวนอิสระพิจารณากลั่นกรองก่อนส่งคำร้องไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองพิจารณาวินิจฉัย แต่ประเด็นปัญหาคือจะยื่นคำร้องที่ใด

ประธานกรรมการชี้แจงว่า การยื่นคำร้องสามารถยื่นคำร้องที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือศาล ฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อไม่ให้วุฒิสภามีอำนาจถอดถอนก็ไม่ควรยื่นคำร้อง ต่อวุฒิสภา โดยเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้ "...มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้ถอดถอน<u>ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือผู้ดำรงตำแหน่งใน องค์กรอิสระ</u>ออกจากตำแหน่ง"

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ในอดีตตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเคยถูกคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไต่สวนเช่นกัน

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติให้รอการพิจารณาความในร่างมาตรา ๙ ไว้ก่อน

จากนั้นที่ประชุมย้อนกลับไปพิจารณาเรื่องการกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในหมวดเดียวกับ องค์กรอิสระ โดยที่ประชุมมีการอภิปรายแสดงความเห็นสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยของ พระมหากษัตริย์จึงไม่ควรอยู่ในหมวดเดียวกับองค์กรอิสระ เพราะศาลรัฐธรรมนูญทำหน้าที่พิจารณา ความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญ แตกต่างจากการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระทั้งปวง จึงควรอยู่ใน หมวดว่าด้วยศาลตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ นอกจากนี้ กระบวนการในการถอดถอนตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญควรผ่านผู้ไต่สวนอิสระก่อนส่งให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิจารณาวินิจฉัย
- หลายประเทศกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในหมวดว่าด้วยศาล จึงควรให้ศาลรัฐธรรมนูญอยู่ใน หมวดว่าด้วยศาล
- คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญใช้ถ้อยคำว่า "ในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์" หรือไม่ หากใช้ถ้อยคำดังกล่าวก็ควรที่จะกำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในหมวดว่าด้วยศาล โดยมีสถานะเท่ากับ ศาลยุติธรรม
- องค์ประกอบของศาลรัฐธรรมนูญประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกา และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครอง สูงสุด รวมจำนวน ๕ คน ไม่ได้มาจากการสรรหาทั้งหมด การให้เหตุผลว่าควรเป็นองค์กรอิสระเนื่องจากมา จากการสรรหาจึงอาจไม่ถูกต้อง
- การแยกศาลรัฐธรรมนูญออกจากหมวดว่าด้วยองค์กรอิสระนั้น ควรพิจารณาว่าจะนำ ศาลรัฐธรรมนูญไปบัญญัติไว้ในส่วนใดของรัฐธรรมนูญเนื่องจากมีผลต่อเนื่องหลายอย่างรวมถึงตำแหน่ง ในงานราชพิธีด้วย
- การร่างรัฐธรรมนูญควรบัญญัติศาลฎีกาไว้ก่อนศาลรัฐธรรมนูญ เนื่องจากศาลฎีกามีประวัติ ที่ยาวนานกว่าศาลรัฐธรรมนูญ
- อำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญนอกจากการวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญ แล้ว ยังพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ ควรกำหนดให้ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจในการให้คำแนะนำในกรณีที่เกิดปัญหาทางรัฐธรรมนูญด้วยหรือไม่
- ในต่างประเทศให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญในการให้ความเห็น คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเอง ก็มีการให้ความเห็นด้วยเช่นกัน จึงควรให้มีอำนาจในการให้คำแนะนำในกรณีที่เกิดปัญหาทางรัฐธรรมนูญ ด้วย ซึ่งอาจจะช่วยแก้ปัญหาทางการเมืองในอนาคตได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า เรื่องอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญอาจต้องเขียนให้เปิดกว้างมากขึ้น เพื่อว่าหากมีปัญหาใด ๆ ที่จำเป็นต้องมีผู้พิจารณาวินิจฉัยแต่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็จะสามารถพิจารณาวินิจฉัยได้ โดยอาจเขียนกลไกบางอย่างป้องกันไม่ให้ตุลาการศาล รัฐธรรมนูญอ้างว่าไม่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว (ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เป็นประธานกรรมาธิการ) ได้มีการเขียนว่าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญควรให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา เห็นชอบก่อน ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ควรให้อำนาจดังกล่าวแก่ศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่

ประธานกรรมการชี้แจงว่า ไม่ควรให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจดังกล่าว เพราะรัฐธรรมนูญต้องมีการ แก้ไขเพิ่มเติมได้หากการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตเมื่อ สถานการณ์เปลี่ยนไปอาจมีความจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ในอดีตเคยมีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้เคยพิจารณาวินิจฉัยไว้ว่าไม่สามารถแก้ไขเพิ่มเติมได้เพราะจะเป็นการยกเลิก รัฐธรรมนูญทั้งฉบับ
- จำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญควรมีจำนวนเท่าใด ทั้งนี้ หากมีการเพิ่มอำนาจหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญก็ควรเพิ่มจำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเป็นสิบห้าคน เพื่อให้สามารถแยกองค์คณะ พิจารณาวินิจฉัยได้ สามารถทำคดีได้เร็วขึ้น และการตัดสินจะมีน้ำหนัก แต่ในเรื่องสำคัญต้องเป็นการ พิจารณาเต็มองค์คณะ
- จำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในต่างประเทศนั้น สิบเจ็ดประเทศมีจำนวนตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญห้าคน มีเพียงห้าประเทศเท่านั้นที่มีจำนวนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญสิบห้าคน ส่วนเรื่อง คะแนนเสียงตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในอดีตเคยมีปัญหาคะแนนเสียงเท่ากัน ๔ ต่อ ๔ เนื่องจากการถอนตัว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญจึงใช้คำว่า "อาจ" หากต้องการแก้ไขอาจแก้ไขได้ โดยเพิ่มคะแนนเสียงให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญลงคะแนนเสียงได้อีกครั้งหนึ่ง
 - คำวินิจฉัยส่วนตนของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเขียนไว้ล่วงหน้าหรือไม่

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า คำวินิจฉัยส่วนตนตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญมีการเขียนไว้ล่วงหน้าแล้วปิดผนึกก่อนจะนำมาแถลง

ประธานกรรมการกล่าวว่า การให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยส่วนตน ทำให้ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญแต่ละคนต่างมีคำวินิจฉัยของตนเองไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยปัญหาร่วมกัน

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ที่ผ่านมาปัญหาส่วนหนึ่งของศาลรัฐธรรมนูญเกิดจากการไม่มี กฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะกังวลว่าจะส่งผลให้ความเป็นอิสระที่มีเสียไป ทั้งนี้ จำเป็นต้องมีกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ หรือให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หากกังวลว่าจะมีผลเรื่องความเป็นอิสระ เพื่อเป็นหลักประกันให้ศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนจำนวนของตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญนั้นต้องขึ้นอยู่กับบทบาทอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ และในการพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญควรมีกลไกทำหน้าที่รับผิดชอบทางสำนวนคดีแบบอัยการ เพื่อให้สาธารณชนเห็นว่าการ พิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญมีกระบวนการขั้นตอนต่างๆ ในการดำเนินการ

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในทางปฏิบัติคำวินิจฉัยส่วนตนของศาลรัฐธรรมนูญเมื่อเปิดผนึกแล้ว ต้องยืนตามนั้นใช่หรือไม่

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า ต้องยืนตามนั้นเป็นเรื่องความเป็น อิสระของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอัชพร จารุ์จินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า ในการพิจารณาวินิจฉัยของศาลทั่วไปจะมีผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน คำวินิจฉัยจึงเป็นไปในทางเดียวกัน แต่คำพิพากษาส่วนตนของศาลรัฐธรรมนูญเน้นเรื่องความเป็นอิสระ เมื่อนำคำวินิจฉัยส่วนตนมารวมกันเพื่อ เขียนคำวินิจฉัยกลางต้องนำเหตุผลทั้งหมดมารวมกัน บางครั้งทำให้เหตุผลและน้ำหนักอ่อนลง ซึ่งต่างจาก ศาลที่เหตุผลจะไปในทางเดียวกันและมีน้ำหนักมากกว่า

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า คำวินิจฉัยส่วนกลางมาจากเสียง ส่วนมากของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งจะไม่รวมคำวินิจฉัยของเสียงส่วนน้อย

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า เรื่องละเมิดอำนาจศาลเป็นสิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญควรได้รับการ คุ้มครอง และควรมีกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการกล่าวว่า เรื่องกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญนั้น คณะกรรมการ อาจต้องพิจารณาเพื่อให้มีกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติให้แยกศาลรัฐธรรมนูญออกจากหมวดว่าด้วยองค์กรอิสระ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

๔.๑ นายธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการรับฟังและสรุปความคิดเห็น ที่มีผู้เสนอแนะ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาเลือกสัญลักษณ์ (logo) ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อทำให้ประชาชนสามารถจดจำได้ง่าย ซึ่งที่ประชุมเห็นควรให้รอการพิจารณาในเรื่องนี้ไว้ก่อน

๔.๒ ที่ประชุมมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการกรรมการจัดทำเอกสารสรุปผลการพิจารณาเรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และเป็นประโยชน์ในการแถลงข่าว ในวันพฤหัสบดี ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๔.๓ ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันพฤหัสบดี ที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและ กล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

นางสาววรินทร์ทร ปณิธานธรรม
วิทยากรชำนาญการ
นายเผ่าพันธุ์ นวลส่ง
นิติกรชำนาญการ
นายเฉลิมศักดิ์ ใจชำนิ
วิทยากรปฏิบัติการ
นางสาวอัจฉรา สวนสมุทร
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
ผู้จดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๒ ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์